

[Klim Behnke]

revisorer, statsautoriserede ejendomsmæglere osv.? For deres vedkommende er der heller ikke fri etableringsret, i og med at der kræves, at man har statsautorisationen. Altså hvor snævert gælder begrænsningen under punkt 2?

I § 4 finder man det, der ødelægger det hele, nemlig at vi skal have disse statsautoriserede etableringsvejledere. Det er udtryk for en centralistisk tankegang, som vi er modstandere af. Hvilket ansvar har disse etableringsvejledere? Her kommer jeg til at tænke på, at man i sin tid havde disse energikonsulenter fra Energiministeriet, som gik rundt og udstedte attester på folks huse, som det imidlertid viste sig ikke duede til noget som helst. De holdt ikke engang i en retssal. Hvilken retsgyldighed har den godkendelse eller ikkegodkendelse, der kommer fra etableringsvejlederne? Hvad er det for et stykke papir?

Sidst, men ikke mindst er klippekortet selvfølgelig udtryk for en fristende tanke. Men igen må man spørge: Hvorfor er der egentlig et problem? Hvorfor kan folk ikke finde ud af at drive virksomhed? Hvorfor skal de bruge så mange ressourcer hos revisorer, advokater osv.? Det er faktisk et sygdomstegn hos et samfund. Det er, fordi vi i denne sal har lavet reglerne så besværlige, at folk ikke engang kan finde ud af at drive et ismejeri uden at skulle have professionel bistand. Derfor burde Folketinget bruge kræfterne på at fjerne alle de hindringer, der er for, at folk kan etablere sig, frem for at give tilskud til at finde ud af at fortolke hindringerne.

Det er en helt forkert tankegang, og derfor er der ingen tvivl om, at Fremskridtspartiet ender med at stemme nej til dette forslag. Men det betyder ikke, at vi ikke vil medvirke til at få tingene til at fungere. Og der er altså et par begreber, som vi absolut mener ministeren skylder Folketinget en præcisering af. Selv om det forslag, vi behandler i dag, er et omtryk, kunne vi godt bruge et yderligere omtryk, hvor der var nogle flere præciseringer.

Addi Andersen (CD):

Centrum-Demokraterne ser med stor tilfredshed på den udvidelse og forbedring af rådgivningsmulighederne for iværksættere, som bliver resultatet af dette lovforslag. Mange undersøgelser har vist, at iværksættere har brug for støtte og hjælp, og at denne skal gives

i det omfang og af den karakter, der er nødvendig for den enkelte.

Der er ikke brug for faste betingelser om at følge dette og hint kursus og for at modtage en bestemt form for hjælp og mange andre unødige krav fra offentlig side. Når det kommer til stykket, er vi sikre på, at iværksætterne selv ved, hvilken rådgivning de har mest brug for. Vil man have fleksible og arbejdspladsskabende iværksættere med gode muligheder for at overleve, skal deres muligheder for at få hjælp være så fleksible som muligt.

Derfor kan CD fuldt ud støtte indførelsen af en klippekortsordning. Det er et skridt på vejen til at gøre hele rådgivningssystemet bedre og ikke mindst lettere forståeligt for den enkelte iværksætter.

Flere undersøgelser har vist, at den nuværende indsats på området er for uoverskuelig. Med andre ord skal ordningerne gøres mere tilgængelige og overskuelige. Det er dette forslag en stor hjælp til, og rådgivningssystemet skulle jo gerne skabe bedre vilkår i stedet for forvirring.

CD kan støtte forslaget og ser frem til en positiv udvalgsbehandling.

Dorit Myltoft (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører i denne sag, fru Lone Dybkjær, ikke kan være til stede i dag, bliver det mig, der fremfører følgende:

De foreløbige erfaringer viser, at mange ny-startede små firmaer ikke klarer sig på grund af manglende viden om det at drive virksomhed. Dette forslag viser altså, at man lovgivningsmæssigt kan tage ved lære af indhøstede erfaringer.

Samtidig skal jeg ikke undlade at gøre opmærksom på, at der også inden for det videregående uddannelsessystem findes tendenser i retning af at inddrage undervisningsaktiviteter, der forbereder de studerende på at blive iværksættere, og at erhvervsvejledere i folkeskolen også er ved at være opmærksomme på dette område. Jeg ser ligeledes frem til, at kvinder i højere grad vil benytte sig af mulighederne for at blive iværksættere, gerne efter samme model som ved forrige århundredes andelsselskaber, og på den måde være med til at løse den høje kvindearbejdsløshed.

Det forslag om hjemmeservice, som vi behandlede tidligere i dag, kunne måske give in-